

Istoricul Congresului al XX-lea al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice și-a încheiat lucrările. Partidul și poporul sovietic pășesc într-o nouă etapă, pe drumul indicat de marele Lenin...

de VERA KETLINSKAIA

regulii poporului a fost fundamentul de partid cu înțelepciune și clarviziune, încă din primul an al Puterii Sovietice. În spatele fiecărui nou succes, se ascunde un drum de lupte îndelungate, gândurile și inițiativele a mii de oameni, ani de învățare, de acumulare a experienței și priceperii, ani de muncă devotată...

Să ne aducem aminte de primii muncitori trimși la fabrică pentru ca să-și învețe pe țărani cum să-și rindască o viață nouă. Acel soi al clasei muncitoare, în jurul căruia s-a dezvoltat în continuare și comunistii care promovează azi, în colțuri și sovhozi, avântul rapid al agriculturii...

Clasa muncitoare a devenit mai puternică. Numai în anul cincinalului ea a sporit de peste patru ori. Ea va crește furios și în noul cincinal: cu toate că se vor mecaniza lucrările cu mare volum de muncă și cu toate că se va introduce automatizarea, numărul muncitorilor și funcționarilor va atinge 55 milioane de oameni...

Fiecare întreprindere nouă — fabrică, mină, centrală electrică, uzină — și fiecare institut nou au grăbit dezvoltarea generală a țării și au lărgit limitele acestei dezvoltări.

Clasa muncitoare a devenit mai puternică. Numai în anul cincinalului ea a sporit de peste patru ori. Ea va crește furios și în noul cincinal: cu toate că se vor mecaniza lucrările cu mare volum de muncă și cu toate că se va introduce automatizarea...

Să ne aducem aminte de primii muncitori trimși la fabrică pentru ca să-și învețe pe țărani cum să-și rindască o viață nouă. Acel soi al clasei muncitoare, în jurul căruia s-a dezvoltat în continuare și comunistii...

Clasa muncitoare a devenit mai puternică. Numai în anul cincinalului ea a sporit de peste patru ori. Ea va crește furios și în noul cincinal: cu toate că se vor mecaniza lucrările cu mare volum de muncă și cu toate că se va introduce automatizarea...

Clasa muncitoare a devenit mai puternică. Numai în anul cincinalului ea a sporit de peste patru ori. Ea va crește furios și în noul cincinal: cu toate că se vor mecaniza lucrările cu mare volum de muncă și cu toate că se va introduce automatizarea...

VEA G N O U

Organ al Consiliului General A.R.L.U.S.

ANUL XII Nr. 9 VINERI 2 MARTIE 1956 4 PAGINI, 25 BANI

Știința sovietică în al șaselea cincinal

Directivile Congresului al XX-lea al P.C.U.S. cu privire la al șaselea plan cincinal de dezvoltare a economiei naționale a U.R.S.S. pentru anii 1956-1960 constituie un program grandios de creștere continuă a întregii economii naționale a Patriei noastre...

A. N. NESMEIANOV

președintele Academiei de Științe a U.R.S.S.

Un mare succes al științei sovietice în al șaselea cincinal este realizarea unor progrese deosebite în domeniul fizicii teoretice. Pentru a ilustra acest fenomen tipic pentru știința modernă, voi da ca exemplu noua instalație destinată pentru cercetările nucleare...

de varietate intensități, necesare în defectoscopia, diagnostică, în medicina curativă, precum și în diferite tipuri de automatice. În al doilea rând, izotopii radioactivi se vor folosi ca atomi marcați pentru diferite cercetări științifice și tehnice în analiza chimică...

În ceea ce privește dezvoltarea tehnicii și științei, noi parcurgem un stadiu din în fața noastră apar probleme tot mai însemnate și principial noi, care pot fi rezolvate numai pe căi noi, cu ajutorul noii înțelegeri științifice...

Partidul a strins cu grijă acest torent de inițiative ale poporului. Le-a studiat și le-a îndreptat pe o albă cămină, transformându-le în sarcini precise în cifre. Apoi, apoi, am citit proiectul de Directive cu privire la noul cincinal și am constat cu oarecărui satisfacție că proiectul era tocmai ce-am vădit și pe-am dorit noi. În al șaselea cincinal al P.C.U.S. a debătat amănunțit și a adoptat Directivile cu privire la al șaselea plan cincinal de dezvoltare a economiei naționale a U.R.S.S.

Alături de primele mari centrale atomice-electrice, se vor dezvolta și vor crește centralele electrice termice acționate de instalații de turbine cu parametri înalți, care vor fi în viitor principalul izvor de energie electrică...

Al șaselea plan cincinal va fi realizat sub semnul largii mecanizări și proceselor cu volum mare de muncă și al automatizării producției. Cercetătorii vor acorda deosebită atenție mecanizării complexe a producției nu numai în anumite sectoare, ci și în ansamblul ei.

Al șaselea plan cincinal va fi realizat sub semnul largii mecanizări și proceselor cu volum mare de muncă și al automatizării producției. Cercetătorii vor acorda deosebită atenție mecanizării complexe a producției nu numai în anumite sectoare, ci și în ansamblul ei.

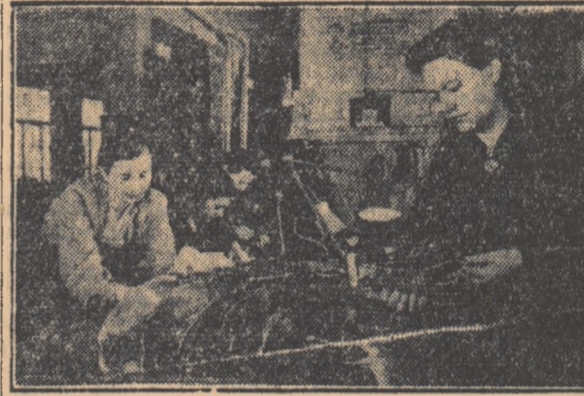
Al șaselea plan cincinal va fi realizat sub semnul largii mecanizări și proceselor cu volum mare de muncă și al automatizării producției. Cercetătorii vor acorda deosebită atenție mecanizării complexe a producției nu numai în anumite sectoare, ci și în ansamblul ei.

Voința unanimă a poporului sovietic

Mărele sarcini ale construcției comuniste cer creșterea continuă a spiritului activ și a inițiativelor oamenilor muncii, participarea și mai largă a maseilor la conducerea statului, la întregul activitate organizatorico-economică.

Cuvintele acestora din Rezoluția Congresului al XX-lea al P.C.U.S. cu privire la Raportul de activitate al C.C. al P.C.U.S. constituie cea mai bună caracterizare a vastei activități politice și de producție care se desfășoară în Uniunea Sovietică acum, după încheierea marilor congrese.

Fiecare om sovietic a urmărit cu cel mai viu interes lucrările congresului, recunoscând în hotărârile adoptate de partid expresia propriilor lor năzuințe. Lucrările congresului au fost în centrul atenției întregului popor sovietic. Mulți delegați la congres — ca maestrul N. Korablin de la Uzina „Avtotraktoretal” din Kuibisev — în răzgulul său au avut timp să raporteze congresului în mii și mii de scrisori înfăptuite, minunate din aceste zile deosebite. Sînt mulți muncitori

Insufletele de hotărâre ale congresului al XX-lea al P.C.U.S., la care a fost delegat, muncitorul Lidia Savleva, de la fabrica de încălziminte „Comuna din Paris” din Moscova s-a angajat să depășească sistematic planul de producție.

sovietici care, ca strungarul Stepan Bondaricuk de la Uzina de mașini-unelte radiale de găurit din Odessa, îndeplinesc cîte 3 norme pe schimb. Colectivul secției de captore „Martin” de la Combinatul metalurgic din Magnitogorsk după metode rapide 75% din țările. Pe mii de mașini produse în diferite uzine sovietice, se poate vedea cîte o tăbiță pe care scrie: „În cinstea Congresului al XX-lea al P.C.U.S. Produs peste plan”.

Oamenii de știință sovietici string și mai mult legăturile cu lucrătorii din producție, dînd un aport însemnat la dezvoltarea rapidă a tehnicii. La Institutul de Cercetări al Academiei de Științe a R. S. S. Ucrainene, condus de vestitul savant E. Paton, a fost creat un nou procedeu de sudură electrică cu azguri prin care se pot suda metale de orice grosime. Pentru prima dată în tehnica mondială, acest nou procedeu a fost folosit la uzina de construcții de mașini din Novo-Kramatorsk pentru sudarea unui uriaș cilindru de presă hidroautocică.

În întrecerea pentru pregătirea excelentă în vederea îndeplinirii de primăvără, mecanizării și cobozității au realizat în zilele congresului însemnate succese. Se extinde tot mai mult inițiativa lucrătorilor din agricultură din regiunea Voronej pentru îndeplinirea cu cîștiguri înaintea termenului a sarcinilor de producție.

În ziua încheierii congresului, ca și în zilele următoare, au avut loc uriașe mitinguri în întreprinderile și instituțiile din U.R.S.S. Zeci de mii de lucrători din Moscova au participat la mitingul de la Uzina de rulmenți nr. 1, unde a luat cuvîntul și conducătorul delegației P. C. Chinez la congres, Iovarișcu Ciu De, precum și la cel de la Uzina de automobile, unde a vorbit Iovarișcu Palmiro Togliatti, conducătorul delegației P. C. Italian.

La aceste mitinguri, oamenii sovietici își dau însemnate angajamente. Iată, de pildă, pe lucrătorii minei de cărbune nr. 1-1 bis din Makeevka, regiunea Stalino. — Istoriele hotărîri ale Congresului al XX-lea al partidului — a spus șeful de sector Mahanko — ne înșuleșesc pe noi, mineri, și ne îndeamnă să obținem noi succese în muncă.

În rezoluția adoptată la miting, care aprobă în unanimitate hotărârile congresului, participanții au dat asigurări partidului că și vor spori din zi în zi eforturile în lupta pentru îndeplinirea înaintea termenului de celuli de al șaselea plan cincinal.

Aprobînd hotărârile congresului, oamenii sovietici pornesc cu înșuleșire la transpunerea lor înfăptuită în viață, pentru realizarea de noi succese pe drumul luminos al comunismului.

ITINERAR SOVIETIC (III)

Estacada de la IZBERBAȘ

De la Mahacikala la Izberbaș, pe șoseaua de pe lîngă mări, în „Pobeda” mai bine de două ceasuri, Rasul are verva pe cîmpul lui Daneckî ține isonul. Ba chiar șoferul, un fiăcuț cu fața smeadă, cu dinții și albul ochilor strălucitori ca ai creșterilor, mormăie sub muștaț un cîntec. În mine arde însă neabădarea întinerii cu petrolul. Și desigur aerul sîrnat poartă mai mult miasmele algeilor verzile de valuri sub arșiță, eu adunec izul natal al țîțeiului. Nu pot ascunde familiaritatea ființei mele cu acest negru și nu prea frumos mirositor lichid. E amprenta copilăriei petecută sub tavanul de fum a două distilerei de petrol, e chemarea aspră a schelelor Prâhovei, e fiorul pe care mi-l strecoară în sințe posibilitățile revederii acelor peisaje care niciodată n-au excelat prin frumusețe de pastel, ori gîșii de fermecătoare plaiuri și livezi, de aromate cîmpii florilete sau amelioare parfumuri de primăvară. Da, e chemarea irezistibilă a trudei aspre, a primejiei necontenite, a cuteranței și a neasmeiului plăceri pe care le dă priveștea stihilor învinse de priceperea omului.

În stînga, sub bagdadia de azur a cerului, se așterne pînă la capătul orizontului, Caspică. În dreapta, șirul de mături de sub lanțul Micului Caucaz, lanuri de grâu ori secară, livezi, lacuri sîrate, ghioluri mate în care sarea strălucite ca zăpada, aude cătările spre vîrful mîntîilor. Toate acestea nu mi-au mai rețin privirea. Îmi pare că le știu de mult. Înainte, așteptîm Izberbașul cu sondele lui în mare. Și parcă tot mai des briza aduce valuri din izul petrolului. Izberbașul apare brusc, la o cotitură a șoselei, în spatele unui picior de munte. Orașul nou cu străzile drepte încă neasfaltate, schelele construcțiilor, totul vorbește de o lume care încă se așează. De peste măturile desădurite, traversînd fișia de șind din mare și munți, se întinde ca o prelungă spinare de arici, schelele petroliferă. Zăcămintul subteran poate fi urmărit de pe sol în scurgerea acestei păduri de sonde, pornită spre mare. Și de acolo, de la baza mării, mai departe, pe întinderea nemărginită a apelor.

cîngile, zădărnicele goana sloilorilor ce căutau să înțeașcă în pilonii estacadei. A fost o luptă pe viață și pe moarte, între două forțe uriașe: marea dezlănțuită, gata să avîrle mii de gigantice proiectile de gheață și omul care își apăra truda, Marea a fost învinsă. După două zile și două nopți de aprigă lîntă, Caspică a fost înfrîncată. Estacada a rămas întreagă. Într-un singur loc asediul de gheață a strîmso. Pe locul acela Gaibek ne arătă un pod ce umește localitatele sparle: „Podul dracului”. Furtuna a trecut, marea încercare a rămas în urmă. Ca să ne descrețeașcă frunțile, severul Gaibek zîmbește: — De altfel, pe estacadă domnește rar încordarea. Avem și... cum să vă spun... avem și așa nișe adevărate izbucniri de idilă. În ceasul de odihnă, de pe estacadă, se poate pescui cu undița ca în cel mai fain eștețu. În zilele de arșiță pentru înnotători, estacada e cea mai strășnică trambulină. ba și grădinarii găsesc de lucru aici, în mijlocul mării. Uități-vă pe marginile estacadei.

Între-adevăr, pe toată lungimea, în Ighiburi de scîndură, se cece pășăgele roșii, ardei iuși, ba ici, colo chiar înfloriteșe flori.

În prima iarnă, cînd au învelit conductele în gunoi pentru a le feri de îngheț, fără să știe, petroliiștii estacadei au făcut primele înșămînțiri. Primăvara, sub soarele și umezeala din belșug a Caspiciei, gunoaii a răbufnit într-o adevărată grădină. De atunci, în fiecare an, ne culcem recolta...

Plecăm de pe estacadă. Cînd ajungem la tîrm, șoferul „Pobedei” noastre oprește mașina și zîmbind cu toată gura lui de fîides strălucitor, bate cu degetele tuicării în ceasul spidrometrului: — M-am uitat la „kilometraj”. Cît credeți că am mers tur și întors pe estacadă? — Și pînă de importanța convenții ne dă imediat răspunsul: — 32 de kilometri!... A înțat ceva mașinuta mea...

Privim îndelung în urmă. Estacada înînde pe undă mării liniște, umbrele scheletice ale sondeilor. De la înălțimea tîrmului, ele dau iluzia unei ciudate lîmpezimi, lînsnd parcă să zărească sub stralul străveziu de apă, țevile sondeilor prin care omul trage la suprafață, comoara aurului negru.

„Poarta porților”. Ce late grănicică, u rias altar de piatră pus de stăpîni la înșurșarea drumurilor mielenare, de la răsărit spre apus și de la apus spre răsărit. Aici, Caucazul își ude poale în undă mării. Munții „Porțile Caspiciei” au lăsat între cîmlele lor și mare, o fișie îngustă de pîmînt, netedă, joasă, dominată de pe cîmeia unui munte, de marea țetea a Derbentului.

Inchîpuiți-vă această strămoșie, acum cincisprezece secole. Harabale trase de cîte trei pecuni de bivoli își rotogolose roțile uriașe pe drumul bătătorit. Caravane nestrîșite urcă din

(continuare în pag. 14-a)

Stanislavski și problema etică

ION MARIN SADOVEANU

Ultimilor decenii ale veacului al XIX-lea le-a fost caracteristică o cuprindere a vieții teatrului de pretutindeni. Neajunsurile de aiurea li se adăugau în Rusia taristă o cenzură a apăsătoare și un birocrațism obedient, care se amestecau în treburile scenei și împiedicau orice manifestare artistică.

Stăruie acestea au amărât ultimii ani ai marelui Alexandr Ostrovski, vestitul om de teatru rus. În această situație, când la 1896 Konstantin Sergeevici Stanislavski a pornit la întemeierea Teatrului de Artă de la Moscova având în gând, ca și colaboratorul său Vladimir Ivanovici Nemirovici-Dancenko, reforma spectacolului și o nouă alcătuire a vieții teatrale, o dată cu măsurile ce aveau să fie luate pentru ridicarea nivelului artistic se implicau și alte hotărâri în planurile celor doi inovatori. Aceste hotărâri atingeau viața morală înșiși a teatrului, în general. De la faimoasa întrevvedere de la „Slaveanski Bazar”, relatăta de Stanislavski în lucrarea sa „Viața mea în artă”, de la înălțarea din trupa viltătoare a cutiturilor actor pentru ca erau carieristi și stricte de a nu intra în teatru și până la înfăptuirea violului de odinioară al lui Ostrovski; crearea unui teatru popular, se delimitază aproape întreaga problemă etică, mergând de la amănunt profesional la îndecarare socială. Această problemă avea să-l preocupe în cel mai înalt grad pe Stanislavski tot restul vieții.

Prezența ei se resimte pretutindeni în viața de scenă, în preocupările teoretice sau în viața pur și simplu a marelor regizori. De pretutindeni vom căuta să prindem sensul și valoarea ei și să lumânăm orientarea unică. Dar în afară de această prezență a problemei morale în împlinirea altor preocupări, în primul rând estetice, Stanislavski nu a înclinat „etică” să scrie un articol, datat din 1908 și pe care un studiu apărând în revista „Teatrul” din Moscova, îl atribuează lui Iakov Feldman apărut în revista „Teatrul”. În analiza amănunțită, căutând să pună în armonie ideile din acest articol cu transformările și realizările de mai târziu ale lui Stanislavski. În linii mari, vom urmări pentru informarea cititorilor acest articol.

Preocuparea unei etici a teatrului, de la etica profesională a actorului, la cea mai mult, a simplului colaborator administrativ sau de serviciu dintr-un complex de teatru și până la încadrarea teatrului într-o superioară etică socială — fără spațiere sau denivelare între aceste două părți aceluiași om — a avut-o Stanislavski mai ales în anii conducătorii și ai răspunderii. Sora sa, S. S. Sokolova, care a colaborat cu el, a consemnat următoarele: „Konstantin Sergeevici regreta nesfârșit că nu avusese idejuns pentru a scrie o carte despre etică și în special despre etica actorului... Neîncreț, tratate mereu despre etică este cea mai necesară dintre toate dar... iată că n-am timp s-o scriu”. Îlcluirea adăncă a acestei permanente preocupări se găsește, de bună seamă, în caracterizarea pe care n-o-a dat-o înșiși Stanislavski despre menirea și aștețarea Teatrului de Artă de la Moscova. El a scris: „E un teatru înțemeiat după tradițiile lui Șopin și reînnoite în spiritul lui Cehov”. Sau, amintind aceste trăsături sînt puse în concordanță cu datele unei probleme etice în existența unui teatru. Tradiția lui Șopin înseamnă înmanuncherea unei superioare arte realiste actoricești; cu condiționarea morală, progresivă și democratică. Iar întrucliv-priveste aportul înnoitor al lui Cehov, la care se referă Stanislavski, el stă în înșiși

conceptia pe care Cehov o avea despre scriitor, și anume că e un om angajat la o anumită tinută morală prin înșiși conștiința profesională sale. Fără ca aceste descoperiri întregitoare, venite și dinspre actor și dinspre scriitor, nu s-ar fi putut alina în adîncul conștiinței lui Stanislavski, creind o perpetuă preocupare, dacă temperatura lui n-ar fi fost făcut încă de timpuriu să resimțită și să trăiască în acest fel. Dovada acestui lucru o facem de o parte timpurile notițe despre artă și consemnările din „Viața mea în artă”, precum și extinderea exigențelor etice — așa după cum sînt consemnate în articolul special, despre care am pomenit — la alcătuirea profesională a actorului și la contribuțiile tuturor celor ce muncesc într-un complex de teatru. De altfel, autocritica fără rezerve, mărturisirile crude pe care Stanislavski le face despre el însuși în cariera actoricească, dovedesc cu prisosință dăruirea lui cu acea sensibilitate specială și cînste care sîlducă pînă la o înaltă atitudine morală. De aci, pînă la înălțuirea care în desășurarea ei sîl înfăășurează întreaga existență a unui teatru nu mai e decît un pas. Mai înții, primă verigă din acest lanț obligativ pe care o are un teatru, ca mare și complex instituție interpretativă, de a crea, de a plasticeiza, a învia viața cea mai din adînc a gândului său ca temei de scriitor unei lucrări, nu cuprinde numai o îndatorire estetică, ci și una etică. Apoi, (și înălțuirea trece mai departe) obligația pe care o are (aci mai subliniat) întreaga lume de teatru de a crea un climat favorabil conștiinței de sine a actorului în munca sa pe scenă, și, în sfîrșit, desemnarea preciză a stării de lucruri, de elaborare precreatoare a actorului în forme definitive ca o reală etică actoricească nu sînt atceva decît părțile constitutive ale unui același act de creație, ce se condiționează reciproc. Realizările estetice definitive — spectacolele, rîndul lor, cuprînzînd o superioară valoare morală — nu se pot desășvîși decît prin obligațiile reciproce într-un teatru, ca într-un complex creator, ale părților constitutive între ele.

Totă această subtilă analiză pusă la baza unei conduite în teatru ar fi fost eficientă, dar minoră, neodată cu cadrul cel mare al îndatoririlor politice și sociale ale teatrului, dacă fundamentul acesta al unei etici profesionale, la Stanislavski, n-ar fi fost prelucrat de influența hotărătoare a lui Maxim Gorki. Cu priceful reprezentării de către Teatrul de Artă de la Moscova, la 1913, a „Demoniilor” lui Dostoevski, Gorki arată într-un articol că toată această tinută etică profesională și socială a teatrului nu valorează nimic dacă arta nu se așază în linia urmării teatrelor democratice și ale interesei populare. Iar întrucliv-priveste arta actorului, el cerea o creație în acestuia din viața pe baza propunerii lui observării, iar nu reproducerea mai mult sau mai puțin literaturizată de sablon. Prietenia stînsă dintre Gorki și Stanislavski i-a pus curînd de acord asupra acestui punct. De data așia, dintr-o justă și definitivă încadrare socială teatrului condus de Stanislavski avea să se fixeze și mai tramic într-un realism, care-l reînnoiește în plin, îmbogățește și mărea tradiția de la Șopin și la etica lui profesională și socială.

Sub toate aceste binefăcătoare influențe, sistemul etic al lui Stanislavski atll de amănunțit alcătuit și completat și complețea amănunțit sistemul său estetic, îndin văditului sale o valoare superioară.

conceptia pe care Cehov o avea despre scriitor, și anume că e un om angajat la o anumită tinută morală prin înșiși conștiința profesională sale.

T. N. IABLONSKAIA: „Primăvara.”

Vechi legături romîno-gruzine

Intre București și Tbilisi drumul se întinde pe o distanță de mii de kilometri, peste munți înalți și peste ape adînci. Cîm timp cald era cel mai rapid vehicul, distanța parea uriașă. Totuși ea n-a împiedicat crearea unor relații temeinice între țara Romînească și Gruzia.

Este interesant de subliniat că tipograful român, o dată ajuns în Gruzia învață limba gruzină și încep să lucreze, alături de tipograful gruzin, la imprimarea cărților populare care li găzduie. Această echipă tipografică, care lucra în urmărea la Tbilisi, a avut o mare contribuție la dezvoltarea limbii noastre literare și care s-a ilustrat deosebit de bine în domeniul tipografic, deosebit de bine, se numește Antim Ibrănușcu.

Este interesant de subliniat că tipograful român, o dată ajuns în Gruzia învață limba gruzină și încep să lucreze, alături de tipograful gruzin, la imprimarea cărților populare care li găzduie. Această echipă tipografică, care lucra în urmărea la Tbilisi, a avut o mare contribuție la dezvoltarea limbii noastre literare și care s-a ilustrat deosebit de bine în domeniul tipografic, deosebit de bine, se numește Antim Ibrănușcu.

Cu el încep și relațiile culturale romîno-gruzine. Neînțind și gruzina națională. Antim tipogrefe alia, noi, unele cărți bisericesti în limba gruzină pe care le trimite la Tbilisi. Dar nu numai atât. Contemporan cu Constantin Brîncoveanu în Gruzia acior ani domnea regele Vahtang VI, monarh cu preocupări culturale. Vahtang VI este, de altfel, primul editor și comentator științific al operei celui mai mare poet gruzin, Sînca Postelveli, Vahtang VI, care întreprinde corespondență cu Constantin Brîncoveanu, va cerut domnului român pentru o serie, scripin pentru tipărire de cărți. Brîncoveanu l-a însărcinat cu aceste pe mitropolitul Antim Ibrănușcu, care a gravat prototipuri de litere gruzine, ce au fost

Pagini de istorie

- MAXIM TANK
Spune-mi, fată...
— Spune-mi, fată, ce nu dormi tu oare
Și-mi privești pe drum, în depărtare?
— Malcă, aștept din răsărit să vină
Primăvara plină de lumină.
— De ce cînți, înflă de pe luncă,
Primăvara, cînd pornești la muncă?
— Cerului, cîntînd, li dau binefe,
Și vorbesc cu-a steepei frumusefe.
— De ce de la cîmp, cînd înserează,
Cea din urmă te întorci acasă?
— Nu pot de la stele, de la lună,
Bun rămas să-mi lăz, măicuță bună.
— De ce-ți împletești azi în coșite
Panglici aurii printre șuvițe?
— Mamă, nu-nțreba, gătește casa,
Pentru pețitori înflăde masa!
N-auzi caii vinzînd șoseaua?
N-auzi muzicanți sunînd dalreana?
Fericirea mea în casă vine,
Să rămînă pururi lingă mine...
In romînește de GEORGE DAN

Prin galeriile sovietice de artă

IONEL IANU

La Moscova am văzut ce înseamnă respectul, dragostea și mîndria pentru valorile artistice ale trecutului. Am vizitat, de pildă, mîntăstirea Andronikov din marginea Moscovei, de unde ostașii lui Donskoi porneau cu veacuri în urmă să lupte împotriva tătarilor. E o vecme clădire, din secolul XV. Am fost întipăniți de M. Alpațov, unul dintre cei mai de seamă istorici de artă sovietici, de D. Arsenișvili, directorul muzeului „Andrei Rublev” în curs de constituire la acea mîntăstire și de întreg colectivul științific al acestei instituții de artă. Vechile ziduri, acoperite de-a lungul vremii sub alte straturți de tenucială, sînt scoase acum la iveală. Frescele de la începutul secolului XV, icoanele vechi, create de mina inspirată a unor mari artiști ca Andrei Rublev, Teofan Greucul și Prohor sînt restaurate, sînt curățate de fumul și patina veacurilor și apar cu aceleașcolori strălucitoși, cu aceiași albastru senin, cu aceeași gingășie în trăsături, cu același stil nobil și emoționant ca și odinioară. Cu cîtă dragoste ne-a vorbit M. Alpațov de aceste comori de artă! Cu cîtă grijă sînt ele apărate astăzi de mîcinarea vremii! Dar a această acțiune de conservare a valorilor artistice ale trecutului nu se mărginește numai la mîntăstirea Andronikov. Pretutindeni, în întreaga Uniune Sovietică, ea e dusă după un plan științific, bine întocmit, sprijinit de fonduri care însumează multe milioane de ruble.

Seremetev, din rîndul cărora s-au ridicat arhile de seamă ca Pavel Arganov și Ivan Mocoșalin; la bisericile Kremliului sau în palatul armelor din Kremlin — peste tot am admirat aceeaș grijă, aceeași mîndrie îndreptărită pentru valorile artistice din trecut, pentru marile tradiții naționale. Această atitudine caracterizează însă nu numai conducerea statului; ea e a întregului popor. Și lucrul acesta reiese din extraordinara atenție pe care am înțînțit-o în toate muzeele. În toate lăcăsurile de artă pe care le-am vizitat. Mă văd din nou nevoit aci să recurg la cîteva cifre care mi se par foarte grătătoare. Muzeul „Ermitaaj” de Leningrad are 1.500.000 de vizitatori cu plată pe an. În afară de studenții, cercetătorii de artă și specialiștii care au intrarea liberă. Dacă ne gîndim că muzeul e deschis numai 300 zile pe an, aceasta înseamnă în medie un număr de 5.000 vizitatori în fiecare zi! Galeria „Treiakov” din Moscova, consacrată numai artei ruse și sovietice, are 1.300.000 de vizitatori pe an iar Muzeul Rus din Leningrad 700.000 vizitatori pe an. Aceșle cifre ne arată cît de răspîndit e interesul pentru artă în rîndurile poporului. Vizitarea acestor muzee nu e un lucru ușor. „Ermitaajul”, de pildă, are trei sute de săli, care împreună cu galeriile, scările și coridoarele care le înșes reprezintă o adevărată excursie pe o distanță de 22 km. Aici sînt expuse cîteva sute de mii de tablouri, statui, gobelinuri fante, mobilă, piese de ceramică, numismatică, oțferverie și alte obiecte de artă și arheologie, începînd din epocile preistorice oînă în vremurile de astăzi. Galeria „Treiakov” are 43.000 de tablouri, sculpturi și lucrări de grafică. Pentru a vizita un asemenea muzeu trebuie ceasuri și zile întregi.

Muzeele organizează vizite colective sub conducerea unor ghizi. La „Ermitaaj” se fac în fiecare an 15.000 de vizite colective pentru trecerea generală în revizată a întregului muzeu, pe lîngă celelalte vizite colective organizate pe o anumită temă — ca, de pildă, pictura italiană — în cursul cărora se pot vedea tablourile de Leonardo da Vinci, Rafael, Tizian, Tintoretto, Veronese, Correggio, sau o sculptură de Michel Angelo, pentru a nu pomeni decît numele celei mai mari din istoria artei. Se sînt și prelegeri în frumoasa sală de spectacole a împărateșei Ecaterina II, adaptată acum pentru conferințele cu proecții. Un muzeu e, în Uniunea Sovietică, un centru viu de propagandă culturală. În jurul cărora se desfășoară o intensă activitate pentru educarea artistică a poporului. Fiecare muzeu are o secție de propagandă care organizează vizitele colective, lecțiile și conferințele despre artă, instruiște ghizii și li pregătește pentru misiunea lor, întocmind împreună cu colaboratorii științifici ai instituției manuale pentru ghizi. O atenție specială e acordată tinereții. Există secții speciale pentru copii și pentru adulți. La Galeria „Treiakov” am văzut cum se țineau lecțiile despre artă pentru elevi și eleve în sălile consacrate lui Repin. Băieții și felele seadeau pe scaune în fața tablourilor și ascultau lămuririle date, luîndu-și notițe. Învațau „pe viu”. Și în afară de cunoștințele căpătate în cursul lecției, trăiau direct marea emoție a înțînțirii cu cele mai de seamă opere ale picturii naționale.

În cele cîteva vizite făcute la muzeul „Pukin”, unde era deschisă o expoziție de artă franceză de la Corneille de Lyon și Jean Fouquet pînă la Renoir, Claude Monet, Gauguin, Cézanne, Matisse și Picasso, am văzut întotdeauna o afliuentă considerabilă, deși uneor gerul de afară ajungea sub minus 35 grade. Exprîmîndu-mi mirarea, însoțitoarea noastră, o colaboratoare științifică la Academia de Arte din Moscova, mi-a răspons: — Asta nu-nimic! Să îi văzut ce-a fost la expoziția galeriei din Dresda, care a avut loc tot în acest muzeu! Veneau oamenii încă din seara zilei precedente ca să-și asigure rîndul. Se alcătuisă un „comitet al cozii” care stătea de veghe toată noaptea și îi înșcria pe cei veniți, în ordinea sosirii. Dimineața, la orele șase, se alcătuisă coada potrivit listei întocmită. Și oamenii așteptau pînă la orele 11, cînd se deschidea muzeul și se dădea drumul primului lot. Erau unii care așteptau pînă către sfîrșitul după-amiezii, ca să le vină rîndul la intrare!

Un alt prieten din Moscova, confirmîndu-mi aceste date, a adăugat: — Veneau oameni din toate colțurile Uniunii Sovietice anume pentru a vedea această expoziție. Iși sacrificau o parte din concediu, cheluitau bani cu drumul, petreceau nopți în tren străbătînd mii de kilometri numai ca să poată cunoaște și ei aceste capodopere ale picturii mondiale. Dragostea aceasta pentru artă, care vibrează alt de puternic în milioane de suflete, e rezultatul unei acțiuni perseverente, bine chibzuită, științific organizată, de culturizare a maselor, de popularizare a artei, pe care Puterea Sovietică a dus-o timp de mai mult decît decenii. Mi-am pus tot de seama cît de adînc și de adevărată e această dragoste, din următoarea întimplare. Există la Muzeul „Ermitaaj” o sală unde sînt expuse douăzeci și cinci dintre cele mai valoroase tablouri ale marelui pictor olandez Rembrandt. Și printre acestea e și cea cu seamă unu despre care se vorbește că poetul Verhaeren a plîns, cînd l-a văzut.

N. S. Leskov

„Citîndu-ı cărțile, înveți să cunoști mai bine Rusia, cu părțile ei bune și rele” — nota Maxim Gorki cu privire la acest scriitor tot original, mare cunoscător al poporului său, înzestrat cu un neasemnat dar al naratiunii. Vîna satirică gogoliană, aspră și nerăfătoare, imprimase o animă de factură realistului critic rus, din secolul al XIX-lea. Ca premergător al lui Anton Cehov în mîntăstirea de odinioară, Leskov aduce o notă de umor cald, de ironie, fiind dar incisiv, cu pronunțate elemente publicistiche. La el, omul din popor capătă aureola unui „bogat”, voinic legendar, meșter iscusit, dibaci și înfelept cu toată aparența de naivitate care-i dă aerul unui „muclit” din basmele populare. Lumea basmului popular, cu acel farmec plin de taină, îl atrage pe Leskov încă din tinerețe. „Eu am crescut din popor” — va mărturisii el mai târziu. Într-a devor, mediul în care s-a format scriitorul era prielnic pentru cunoașterea adîncă și multilaterală a vieții populare a tatarilor, a psihologiei a tatarilor lui „Nikolai Semionovici Leskov s-a născut în 1831 în cîntînul Gorohovo în apropiere de Orel. Tatăl lui — mic funcționar — era iubitor de literatură și se îndeletnicea cu traducerea poezilor latine. Toată viața, Leskov a păstrat amintirea povestirilor fărîncitorilor bogati și ale dădăcei sale, Akulina, despre brutalitățile moșierilor samavolnici, despre viața grea, de cruntă mizerie, a poporului oprimat. Deseri, micul Leskov o înșoșea pe bunica sa în călătoriile lui care se făcea pe la mîntăstiri. În lungile călătorii cu bunica, la popasurile făcute prin sale, el culegea impresii și imagini de neșters din viața populară. Leskov a fost un autodidact. Cu altă mai întințioare avere vasta cultura pe care și-a însușit-o el, multilateral. Studiul la gimnaziul din Orel nu l-a putut satisfacde din cauza metodelor scoletice rigide ce se foloseau în învățămîntul Rusiei tariste. De altfel, la 16 ani este siliit să renunțe la învățătura sistematică, din pricina morții tatălui său și a unei grele suferințe materale. Dar nici slujba la stat, înfi la Orel, apoi la Kiev, nu-i poate fi pe plac, prin atmosfera înecată ce ducea la automatizare — atmosfera aceea magistral redată de Gogol în nvela sa „Mantaua”. La Kiev Leskov cunoaște „Jarmaciul poeziei”, înfăptuit de un mare poezu. El va vedea cu înclăntare în multe din poeziile sale. Kievul — oraș cu o veche tradiție culturală — va fi o adevărată „universitate” pentru Leskov. Aici intră în cercul tinerilor studenți progresiști, se entuziasmează pentru scrierile lui Herșen și țoagă o stînsă prietenie cu marele bard al poporului ucrainean, Taras Șevcenko. Anii petrecuți în Ucraina îi furnizează un bogat material laptic care-și va găsi expresia artistică în opere ca: „Judacii celor mari”, „Un popă nebotozat”, „Anticii din Peçerski” și altele. Primii pași literari ai lui Leskov datează din 1860. Debutază ca publicist și critic literar oîndînd interese deosebit pentru situația muncitorilor, a oamenilor apăsai și a existența mizeră. Curînd se stabilește la Petersburg, unde colaborează la revista „Oceastvennii zapiski” („Analele Patriei”). În această perioadă frămîntată din istoria Rusiei din preajma reformei din 1861, lupta de idei lua forme din ce în ce mai ascuțite între cele două tabere aduce ale poporului. Sustinător al drepturilor fărîncimii obogate — democratizant-revoluționar, în frunte cu Cernișevski și Dobrovolski — milita în paginile „Sovremennik”-ului împotriva conservatorilor și liberalilor. Prîns în vîntoarea acestor lupte

avurile feudale-obogate, „Viața unei fărînce” (1863), „Lady Macbeth din județul Mșeșk” (1868), „Tihharul”. Multe aspecte ale limbii capitaliste scriitorului l-o-a putut observa în timpul călătoriilor sale în occident (Viena, Paris, Praga, a locuit mulți ani în Germania). Dacă în lucrarea sa „Soborenii”, scriitorul idealizează viața bisericicească, în schimb operele de mai târziu, ca „Amîntute din viața arhiepiscopului” (1880) și „Însemnările unui necunoscut” au un caracter ateist, demascator, ceea ce îi atrage aproburi și prigoiță din partea clerului. Ca urmare, este scos din Ministerul Instrucției. Leskov era membru în comitetul științific.

Cele mai reprezentative poezii ale lui Leskov se referă la viața oamenilor simpli, relevînd talentele cu care este înzestrat poporul. Caracterul popular al operei lui Leskov, înalta măiestrie a limbii colorate cu expresii populare (el este socotit unul din marii stiliști ai realismului critic rus) l-a îndreptășit pe Maxim Gorki să-l pună alături de marile forțe creatoare ale literaturii clasice ruse, ca Lev Tolstoi, Gogol, Turgheniev, Gonçarov. Cunoscut pînă acum de cititorul din țara noastră din puținele traduceri publicate („Pănițele unui pelerin”, „Știnghii”, „O călătorie cu un nihiist” și alte cîteva schife) Leskov oferă o mîntăstire literară bogată care așteaptă ca, cu discernămintul critic necesar, să fie valorificată prin noi traducări. TAMARA GANE

Filmul sovietic în 1956

Studiourile cinematografice din Uniunea Sovietică vor realiza anul acesta 75 filme noi, dintre care 48 vor fi înclinate unor teme actuale. Un număr de 8 filme, printre care: „Primele bucurii” (după romanul lui K. Fedin), „Calvarul” (transpunerea pe ecran a romanului lui A. Tolstoi), „Dohunda” ș.a. sînt înclinate celei de a 40-a aniversări a Revoluției Socialiste din Oc-tombrie. Tema satului colhoznic va fi tratată în 15 filme: „Te cheamă steapa”, „Cîntecul pămintului”, „Lina de aur”, „Își merită fericirea” ș.a., care vor prezenta lupta oamenilor sovietici pentru valorificarea păminturilor înclinate, precum și viața de astăzi a satului colhoznic. „Așa s-a călătorești!” (după romanul lui N. Ostrovski), „Ei au fost primii”, „În pragul vieții”, „S-a născut un om”, „Științea partizanilor”, „Primăvara pe strada Zarcinaia” și alte 8 filme, vor trata problemele educării comuniste a tinereții sovietice. Filmele „Pentru Puterea Sovietelor!” (după romanul lui V. Kataev), „Garnizoana nemuritoare” ș.a. vor zugrăvi eroismul oamenilor sovietici în timpul Marelui Război pentru Apărarea Patriei. Studiourile sovietice vor realiza cîteva filme după romanele unor autori străini. Printre acestea, va fi filmul „Lecția istoriei” și „Pe poteca tunetului” după romanele lui P. Abrahams. Dup fi, de asemenea, transpuse pe ecran trei opere

Tipărituri din țările de democrație populară

Pentru cîtoruș sovietic din Leningrad a devenit obișnuință să se opreasă în fața chioșcului de ziare ce se află în colțul dintre Nevski Prospekt și strada Brodski, spre a-și procura o fie ziarul chinez „Jenminjiaobao”, fie gazeta poloneză „Trybuna fudu”. Științistă românească, „Kude pravoi” din Cehoslovacia sau „Berliner Zeitung” din R. D. Germană. Există la Leningrad cîteva chioșcuri ale organizației „Sotuzpechiatii” (Centrul de difuzare a presei) care primesc zilnic publicații periodice din țările de democrație populară. La oficiile poștale din oraș se fac abonamente la circa 1400 de asemenea publicații periodice.

Cînd slăbește munca colectivă...

Un grup de activiști ai Consiliului General A.R.L.U.S. s-a deplasat...

ION ROVENȚA

șeful secției culturale a Consiliului General A.R.L.U.S.

comisiile A.R.L.U.S. din întreprinderi, instituții și de la sate...

Astăzi, cînd într-un entuziasmat spirit de emulație oamenii muncii...

Din acest punct de vedere, activitatea din ultima vreme a consiliului regional...

Principala deficiență în această direcție o constituie lipsa unei munci colective...

În a doua jumătate a anului, în primul rând, planul prezentat...

Dacă muncă bine de zece luni de la alegerea sa...

Exemplele citate demonstrează posibilitățile multiple ale consiliului regional...

Din păcate, o serie de deficiențe ce persistă în munca...

Într-o țară în care se vorbește de colaborare...

Intîlnire cu candidatul F.D.P.

Încă de dimineață agitatoarele Elena Macavei și Constanta Goianescu...

Într-o țară în care se vorbește de colaborare...

ce le sîrbște prestigiul și le frînează munca...

Întrucît consiliile raionale sînt făcute defectuos și superficial...

Situația creată ca urmare a deficiențelor muncii...

Întrucît consiliile raionale sînt făcute defectuos și superficial...

Întrucît consiliile raionale sînt făcute defectuos și superficial...

Întrucît consiliile raionale sînt făcute defectuos și superficial...

Întrucît consiliile raionale sînt făcute defectuos și superficial...

Întrucît consiliile raionale sînt făcute defectuos și superficial...

Spre noi victorii

Zilele în care s-au desfășurat lucrările Congresului...

Am ascultat cu bucurie și emoție Raportul Comitetului Central...

Am ascultat cu mîndrie și bucurie cuvîntările...

Am ascultat cu mîndrie și bucurie cuvîntările...

Am ascultat cu mîndrie și bucurie cuvîntările...

Am ascultat cu mîndrie și bucurie cuvîntările...

Am ascultat cu mîndrie și bucurie cuvîntările...

Am ascultat cu mîndrie și bucurie cuvîntările...

Deputata

N. S. Kabukovski (dreapta), directorul Institutului „Arktikproekt”...

Galina Nikolaevna Pilțova lucrează de cîțiva ani ca inginer la Institutul „Arktikproekt”...

În baza sarcinilor care-i revin ca deputată...

În baza sarcinilor care-i revin ca deputată...

În baza sarcinilor care-i revin ca deputată...

În baza sarcinilor care-i revin ca deputată...

În baza sarcinilor care-i revin ca deputată...

Intr-un sat pescăresc

Am fost în vizită la Ghiorghi la noul Dreips. S-a nimerit să fie...

Am fost în vizită la Ghiorghi la noul Dreips. S-a nimerit să fie...

Am fost în vizită la Ghiorghi la noul Dreips. S-a nimerit să fie...

Am fost în vizită la Ghiorghi la noul Dreips. S-a nimerit să fie...

Am fost în vizită la Ghiorghi la noul Dreips. S-a nimerit să fie...

Am fost în vizită la Ghiorghi la noul Dreips. S-a nimerit să fie...

Am fost în vizită la Ghiorghi la noul Dreips. S-a nimerit să fie...

Am fost în vizită la Ghiorghi la noul Dreips. S-a nimerit să fie...

Am fost în vizită la Ghiorghi la noul Dreips. S-a nimerit să fie...

MAȘINA CARE TRADUCE

O mașină electronică de calcul, construită la Academia de Științe...

O mașină electronică de calcul, construită la Academia de Științe...

O mașină electronică de calcul, construită la Academia de Științe...

O mașină electronică de calcul, construită la Academia de Științe...

O mașină electronică de calcul, construită la Academia de Științe...

O mașină electronică de calcul, construită la Academia de Științe...

O mașină electronică de calcul, construită la Academia de Științe...

O mașină electronică de calcul, construită la Academia de Științe...

Știința sovietică în al șaselea cincinal

Se încheie un an de activitate științifică...

Se încheie un an de activitate științifică...

Se încheie un an de activitate științifică...

Se încheie un an de activitate științifică...

Se încheie un an de activitate științifică...

Se încheie un an de activitate științifică...

Se încheie un an de activitate științifică...

Se încheie un an de activitate științifică...

Se încheie un an de activitate științifică...

IARĂȘI?

Intors acum cîva timp din R.D. Germană, un scriitor român a adus cu sine vești despre o nouă carte a lui Bertold Brecht: Abecedarul războiului...

tr-o trambulină de pe care să încerce mîine a-și face vînt departe. Vă mai aduceți aminte? Cînd Hitler a început să-și clocească și apoi să înfăptuiască planurile sale demente...

fic lubilor de pace, pronunțându-se împotriva renașterii fascismului în R.F. Germană, Uniunea Sovietică dovedește cu adevărat prietenie față de poporul german...

Problema dezvoltării legăturilor între Est și Vest face parte dintr-o seamă de importante probleme internaționale. O confirmare a acestui fapt o constituie includerea acestei probleme pe ordinea de zi a Conferinței de la Geneva...

serfe de considerente privind lărgirea legăturilor culturale ale S.U.A. cu celelalte țări, inclusiv cu Uniunea Sovietică și țările de democrație populară...

Problema dezvoltării legăturilor între Est și Vest face parte dintr-o seamă de importante probleme internaționale. O confirmare a acestui fapt o constituie includerea acestei probleme pe ordinea de zi a Conferinței de la Geneva...

ști țîndra Elena Răzvanjă. Voi putea spune mai multe despre înclinările masculine la care am fost spectatoare...

Raționamente lucide ale unui amiral american

Publicitatea făcută bombelor atomice face de multă parte integrantă din activitatea multor generali și amiralii americani. Cuvîntările rostite în apărarea armii de exterminare în masă sînt sîntîndreptății minie și indignare a tuturor oamenilor cinstiți...

Amiralul Nimitz a recunoscut. În continuare, că în rîndul popoarelor din Europa domnește „indignarea și indignarea împotriva Statelor Unite pentru bombardamentele în masă efectuate în timpul celui de al doilea război mondial și pentru eventualele distrugerii într-un război atomic”...

efectuate în timpul celui de al doilea război mondial și pentru eventualele distrugerii într-un război atomic”. Acestea sînt raționamente lucide și raționale...

Amiralul Nimitz a recunoscut. În continuare, că în rîndul popoarelor din Europa domnește „indignarea și indignarea împotriva Statelor Unite pentru bombardamentele în masă efectuate în timpul celui de al doilea război mondial și pentru eventualele distrugerii într-un război atomic”...

Amiralul Nimitz a recunoscut. În continuare, că în rîndul popoarelor din Europa domnește „indignarea și indignarea împotriva Statelor Unite pentru bombardamentele în masă efectuate în timpul celui de al doilea război mondial și pentru eventualele distrugerii într-un război atomic”...

Amiralul Nimitz a recunoscut. În continuare, că în rîndul popoarelor din Europa domnește „indignarea și indignarea împotriva Statelor Unite pentru bombardamentele în masă efectuate în timpul celui de al doilea război mondial și pentru eventualele distrugerii într-un război atomic”...

Amiralul Nimitz a recunoscut. În continuare, că în rîndul popoarelor din Europa domnește „indignarea și indignarea împotriva Statelor Unite pentru bombardamentele în masă efectuate în timpul celui de al doilea război mondial și pentru eventualele distrugerii într-un război atomic”...